

Taina sfintei dezvoltări

Flavius Laurian Duverna

Taina sfintei dezvoltări

Aș vrea a fi un bob de grâu
Purtat cu gingășie în mână
Și semănat în brazda bună,
Să cresc înalt până la brâu
Din stratul umed de țărână!

De-a ochilor privire-ascuns
S-ar efectua lin germinarea
Pentru-a-mi-implini lucrarea,
Prin grija Acelui Nepătruns
Să îmi dezvolt multiplicarea!

După procesul de-ncoltire
Prin faza cea de dezvoltare
Sub razele tandre de soare,
S-ajung la timpul de-nfrățire
Spre nodul de... ramificare!

Și chip să iau în firul verde
Pornit din putreda sămânță
Crescând liber prin credință,
Dovedind c-astfel purcede
O viață nouă, -nspre ființă.

Cu vârful fraged către soare
De vântul lin fiind mângâiat,
Să mă dezvolt cât mai bogat
Prin raze dulci, strălucitoare
Să cresc splendid energizat!

Și când frunză, după frunză
În freamătul candid de liră
De-a lungul paiului se-nșiră,
Aș vrea mai sus să pătrunză
Dorul spre-nălțimi ce-aspiră!

Când spicu-acum miniatură
Prin al său mugure... floral,
Se va-ndrepta-n sus triumfal
Contur să prindă în făptură
Tot mai spre soare, vertical,

Ca un stindard alb, fâlfâitor,
Ce briza-l leagănă în suflări,
Prin adieri dulci și-mbrățișări
Să cresc spre vârf încetișor,
Prin taina sfintei dezvoltări!

S-ajung astfel în spic deplin
Spre stadiul de maturizare,
La timpul sfânt de recoltare
Când dintr-un bob o sută vin
Să umple golul din hambare,

Spre gloria Celui Prea Sfânt
Care la timp Ploaie Timpurie
A dat, și-apoi Ploaia Târzie,
De-a strânge rodul cu avânt
Spre-a-ntregi marea bucurie.

Marcăt de multele schimbări
Spre ziua scumpă a dăruirii,
Să împlinesc scopul menirii,
Sa trec cu brio, transformări
Care produc vestea, înnoirii.

Și-acelaș bob de grâu să fiu
Pe al istoriei,...crug efemer
Cu viața-mi păstrată-n mister
Ce-ascunsă-n embrionul viu
Va dărui lumii, -un caracter!

Flavius Laurian Duverna
11 iulie 2015